

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Fe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijski v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr. če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr. če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, l. 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nevelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 229.

V Ljubljani, v petek 7. oktobra 1892.

Letnik XX.

VABILO

na

JAVEN SHOD,

kateri priredi

„Katoliško-politično društvo“

v Dobu, v nedeljo, dne 9. oktobra t. l.

ob 1/2 uri popoldne

v prostorih župana in posestnika B. Zarnika h.-št. 22.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednikov.
2. Govor o I. slov. katol. shodu.
3. Govor o tisku.
4. Slučajni navšeti.
5. Sklepni govor predsednikov.

K temu shodu najljubneje vabi ude „Katoliško-političnega društva in po udih vpeljane goste

Odbor „Katol.-polit. društva“ v Ljubljani.

Sramota!

Dne 29. septembra so imeli člani zadruga ljubljanskih krčmarjev in kavarnarjev svoj izredni občni zbor. Zanimiv je bil ta zbor, ker nam priča, v kako grozno nenravno mlakužo da se pogreza Ljubljana.

Pritožili so se namreč člani zadruga na tem shodu, da je dobila neka slabo znana ženska dovoljenje za vinotoč v Ljubljani. O tej stvari so rekli vrli zadružani: Gostilničarski obrt je bil vsaj

doslej na dobrem glasu, a zadnji čas dogodilo se je nekaj, da bode poštenega človeka sram imenovati se gostilničarja. Dovolilo se je, da vzame v zakup gostilno neka ženska, ki hoče pod krinko gostilničarskega obrta izvrševati najbolj sramotilni obrt. Zato izražamo svoje največje obžalovanje in gnujev, da se gostilničarski obrt rabi za tako ostudne namene; Zato zadruga gostilničarjev protestuje proti temu, da se nje pošteni obrt zlorabi za take namene ter sklene, da se ta ženska ne sprejme v drugo.

O tej stvari se govori že dolgo časa po Ljubljani, a ker si nismo mogli misliti, da bi se magistratnega odseka, gospodje: Ivan Gogola, dr. Ivan Tavčar, dr. Jos. Stare, dr. Bleiweis in Hrasky in komisar za obrtne stvari g. Sešek toliko spozabili, ter dali brez npravnostnega spričevala, ki se sicer vselej zahteva od oblastva, dovoljenje za vinotoč osebi, ki se je v Celovcu in Gradcu, kakor se govori, pečala z zloglasno obrtjo, a so jo od tam iztirali, in ki je iz istega namena prišla v Ljubljano in za to prosila in — dobila dovoljenja za gostilno.

Najprej moramo očitno pohvaliti člane zadruga krčmarjev in kavarnarjev, ki so prvi dali duška svojemu poštemu npravnemu čutilu. Izrekli so vrli možje, da če tudi se je mestni magistrat tako spozabil ter dal zloglasni osebi dovoljenje za vinotoč, zadruga tako malovredne osebe ne sprejme med svoje člane.

To so možate besede, ki bodo odmevale po vsej Ljubljani. Vse kar je v Ljubljani še poštenega, vse mora na noge! Sklicevati se morajo shodi, na katerih ljubljanci izjavijo, da nečejo v beli Ljubljani zakonito dovoljene vlačugarske beznice, da nikdar ne dovolijo, da bi se nenravnost legitimovala, pozakonila.

Tako daleč smo prišli v Ljubljani! Tega bi Slovenci ne bili nikdar pričakovali, da bodo to storili slovenski zastopniki: Sramotilni pečat hočejo pritisniti stolnemu našemu mestu ter Ljubljano pahniti med — vlačuge.

Ta beznica stoji v Gradišču blizu realke, kakor navlaš, da se na-njo opozarja naša živa lahko-miselna mladina.

Vojsko, črno vojsko moramo začeti v Ljubljani. Kam bo z poštemjem pri mladini? Kam z zakonsko zvestobo?

Tako se godi v Ljubljani sedaj pod liberalnim slovenskim mestnim odborom!! Greh se legitimuje, šesta zapoved iz dekaloga, ki je jednako veljavna, kakor peta in sedma, ta zakon meče se med — obrabljeno šaro!

In vendar se bo trdilo i v prihodnje, da liberalizma ni na Slovenskem, in vendar bodo celó treznomisleči še tekali za stranko, katere somišljeniki dovoljujejo take ostudnosti!! Čudno, kako se spopolnuje jedno z drugim: teorija in praksa! G. Suklje je govoril v deželnem zboru: „Vzemimo kiparstvo. Saj ne more kipar izhajati drugače, nego da vpdodablja naravno krasoto, s katero je Bog oblagodaryl človeško telo, ali če pri nas kaj takega poskusimo, bojim se, da bodete takoj klicali, da zapeljujemo mladino, a spridena, perverzna mora biti domišljija, za katero ima kiparski umotvor kaj pohujšljivega.“

Ako je že umetno v kipu vpdodobljena naravna krasota, s katero je „Bog oblagodaryl človeško telo“, tako veličajna in dovoljena, da se očitno kaže, koliko lepša mora biti še narava sama!!

To so posledice, ki se dosledno izvajajo iz takih nekrščanskih nauk.

Mi pa z vsó odločnostjo obsojamo take nauke in njih vporabo v življenju ter pozivljemo vse, kar je še poštenega v Ljubljani, da se združi kakor en

LISTEK

Proslava veleč. g. kanonika J. Marn-a.

(Dalje.)

Sedaj pristopi izmed dijakov petošolec Starè ter v nemškem jeziku prav gladko in lično izusti častitko do slavljence. Nato pa osmošolec Žun v slovenščini navdušeno povzdiguje svojega učenika, ki je dijakom toliko let vcepljal resnice sv. vere v mlada srca.

Na to ljubo čestitanje v imenu gimnazijskih dijakov izpregovori slavljence dijakom za slóvo besedo, katere bode izvestno zanimala ne samo sedanje, marveč tudi nekdanje dijake. Na nemški pozdrav izpregovori, kakor dostojno, nekoliko nemški, na slovenski pa obširneje slovenski, primeroma tako-le:

„Dragi moji! Prvi svoj ogovor do gimnazijske mladine začel sem pred 35 leti po besedah božjega učenika: „Kdor hoče priti za menoj, naj zataji sam sebe, naj zadene svoj križ vsaki dan in naj hodi za menoj!“ Trda, pretrda beseda, porečete, zlasti danes, o tej slovesnosti. Toda kar je, to je, jaz ne morem drugače; to je edini pot do naše časne in večne sreče. In take sreče želim Vam prav iz srca. Besede te nahajate v katekizmu, in po katekizmu, ne po drugih knjigah, bomo enkrat sojeni vsi, po katekizmu se bode odločila naša večna osoda.“

Zato naj tudi gimnazijski učenec to, kar mu je po božji in človeški zapovedi prepovedano, opusti, ko bi se mu še tako mikavno in prijetno dozdevalo. Zato naj dijak svoje stanovske dolžnosti, katere je prevzel, vstopivši v gimnazijo, redno in povsod natančno spolnuje, ko bi ga to tudi težko stalo, in prav to se v Vašem stanu pravi: samega sebe zatajevati, svoj križ vsaki dan nositi. In kako naj učenec to stori? „Hodi za menoj!“ kliče božji učnik; torej po njegovem nauku, po njegovem vzgledu!“

Nato izpregovori slovenski, n. pr.:

„Drugi nauk, ki sem ga priporočal svojim nekdanjim učencem v cerkvi in v šoli, in bi ga rad tudi Vam danes za slóvo živo priporočil, je pa — kateri? To je vzgled na božjega dijaka, na dvanajstletnega Jezusa. — Malo je v sv. pismu o mladosti našega božjega Zveličarja, ali to, kar je, zadostuje za Vas vse v dóbi, v kateri se v srednjih šolah poučujete in vzgojujete. Šel je dvanajstletni mladenič Jezus s svojimi stariši v Jeruzalem na praznike in je še po njih ondi ostal. Glejte, to je Vaša prva dolžnost: Služiti Bogu v njegovi sveti katoliški cerkvi. „Initium sapientiae, timor Domini!“ — Šel je s stariši in bil jim je pokoren. Čujte! To je Vaša druga dolžnost: Starišem skazovati spoštovanje, ljubezen in pokorščino. — Bil je mej učniki — „in medio doctorum“, — katere je izpraševal in jim odgovarjal tako, da so se vsi čudili njegovi razumnosti in njegovim odgovorom. To Vaša tretja dolžnost: Skazovati svojim učiteljem, profesorjem spoštovanje,

ljubezen, pokorščino, kajti so Vaših starišev namestniki. — Rastel je v letih, v starosti (aetate), tako tudi v modrosti (sapientia) in milosti (gratia) pri Bogu in ljudéh. V tem, glejte, je vsa Vaša naloga v dóbi gimnazijski. — Skrbite najprej za telesno zdravje. V telesu zdravem duša zdrava, — to na svetu je sreča prava. Skrbite še bolj za dušo! Kdaj pa je duša zdrava? Kadar je zdrava v glavi in zdrava na srcu, kadar ima bister um pa blago voljo. Glejte svojega vzornika! Rastel je v modrosti. Tako — oj, da bi rastli tudi Vi vsi v potrebnih, koristnih in prijetnih vědáh in umetnijah! Rastel je v milosti. Oj, da bi rastli tudi Vi vsi v kreposti, v svetih čednostih — soglasno z učenostjo! In to pred Bogom, ker drugače bi bilo Vaše napredovanje hinavsko, in pred hinavščino sem vsikdar svaril svoje učence, ter „Istinič-Resnikič“ marsikaj pisal v ta namen. Pa tudi pred ljudmi naj sveti Vaša luč, da boste tako na čast ustavu, na čast gimnaziji, na kateri se učite in vadite. Ovetica, katera lepša samo sebe, lepša tudi vrt, na katerem raste.

Tako bi rad, da bi rasli tudi Vi vzajemno v modrosti in milosti ter napredovali v lepem soglasju in potem boste srečni za čas in za večnost. Te sreče Vam iz srca želim. In ko bi Vas v tem kateri prezirali ali obrekovali, tolažite se, kakor sem se jaz tolažil, z rekom nekdanjega klasika: „Conscia mens recti fama mendacia ridet. Justum ac propositi tenacem virum

mož ter slovesno oporeka, da bi se Ljubljani vzelo ime in lice poštenega mesta.

Skrivaj se nesnaga po mestu okrog, ako že mora tako biti — a pozakoniti nepravnosti tega — nikdar!

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Notranje dežele.

Shod čeških poslancev. Vodja moravskega konservativnega veleposestva grof Belcredi se je tudi že izrekel, da se njegova stranka udeleži shoda čeških poslancev, in to naznanil načelniku kluba moravske narodne stranke. Shod se bo torej sešel, če le Mladočehi ne bodo delali prevelikih ovir.

Mladočehi. V nedeljo je bil v Votiču mladočeški shod. Poslanca Lang in Engel sta govorila. Prvi je govoril o mladočeških pridobitvah v državnem zboru. Ker ni vedel drugega povedati, je za veleposestniško dejanje proglasil predlog, da se minister toži. Poleg tega je pa še omenil, da so Mladočehi si priborili, da češki kraljevi naslov ostane na denarjih. Kakor je znano, je prvi predlog bil le blamaža za Mladočeha, kako je pa z omenjeno pridobitvijo, to pa tudi že vedó naši čitatelji. Dr. Engel je pa v svojem govoru dobro pokazal, koliko je Mladočehom za složno delovanje. Rekel je, da Mladočehi bodo na shodu čeških poslancev nastopili le kot tožniki Staročehov in veleposestnikov. Potem je pa govornik zagotavljal, da se ni bati, da bi se veleposestniki odločili od češkega naroda, ker bi s tem svoje interese spravili v nevarnost. Nemci bi hitro odvzeli njih privilegije. Govornik je seveda pozabil povedati, da Mladočehi sami kažejo najboljšo voljo, uničiti privilegije veleposestnikov, ko bi to tako lahko šlo, ali ne gre, ker se ne dá v deželnem zboru dobiti za to dvetretjinska večina.

Dunaj. Včeraj smo omenili, kaj piše „Vaterland“ o Kronawetterjevi kandidaturi, in pristavili svoje mnenje, da bi kak drugi liberalcec ne bil prav nič primernejši za to mesto. Kronawetterjeva kandidatura je pa tudi znamenje nekega čudnega prevrata. Narodna nestrpnost v prvostolnici pojema. Kronawetter po svojem prepričanju ni nemško-narodni Nemec. Navdušen za Slovane on ni, temveč je v narodnih vprašanjih nekako indiferenten. On ne pozná narodnega ponosa in se je nekoč izjavil, da se mu to nemško prvenstvo in pa vsa narodna teženja zdé neumnost. Tak mož pa sedaj kandiduje v sredi Dunsja, katerega so nekateri še tako radi proglašali za čisto nemško mesto. Iz tega smemo sklepati, da Dunaj kmalu prostane biti ne le središče liberalizma, temveč tudi središče nemškega nacionalizma. Dunajčanje postajajo brezbarveni kozmopolitje.

Ogersko. Ostrogonski nadškofijski kapitel se je izrekel proti temu, da bi nadškof primas ob nekaterih gotovih časih moral bivati v Budimpešti in da se v Budimpešti osnuje generalni vikariat. Take spremembe bi se mogle vpeljati le v sporazumljenju z rimsko stolico. Vlada sama pa nema pravice kaj takega ukreniti. Tukaj se posvetna oblast nepoklicano meša v cerkvene zadeve. Kapitel izreka svojo misel, da bi se stvar tako rešila, da cerkvena uprava v Budimpešti nastavi svoj organ, ki bode vedno nadzoroval budimpeštansko duhovščino. Ob gotovih časih naj bi imel slovesno sv. mašo. Ta vikar, ki pa ni treba, da bi bil generalni vikar, bi moral

— impavidum ferient ruinae.“ Kdor je „justus“ ven in ven, ta je potem lahko tudi „propositi tenax“; njemu se ni treba bati, ko bi se tudi svet podiral. A prav zato, ker so dandanes tako redki, da bi bili v vseh rečeh vselej in povsod „justi“: justi do Boga, do sebe, do svoje duše, do bližnjega, do vrstnikov, prednikov in podložnikov, zato jih je toliko, ki se le po vetru obračajo, ki omahujejo in obupujejo, kadar pritisnejo reve in nadloge. Da se Vam kdaj kaj takega ne prigodi, napredujte soglasno v modrosti in milosti po svojem božjem vzorniku, da boste srečni naposled časno in večno. In te sreče Vam želim iz dna svojega srca in za slovo, in v ta namen blagoslovi Vas Bog Oče, Sin in sveti Duh! Ž Bogom!

Prisrčne te besede iz ust v šoli in vzgoji osivelega slavljenca so napravile nenavaden vtis na vse navzoče in še posebej na šolsko mladino.

Potem zapojó pevci v slovo še prav v ta namen od g. A. Foester-ja prirejeno skladbo: „Vi zapustiti hočete nas zdaj...“ In ko se je završila pesem z milim „z Bogom“, poslovil se je slavljencev od svojih tovarišev in slavnostnih gostov ter v njihovem spremstvu ostavil dvorano. In ko je odhajó stopil mej svoje ljubljene dijake, tedaj pa so mlada, vneta grla vzkripela v gromoviti „živio“, da je glasno odmevalo po vsem gimnazijskem slossopju. Bil je to pač glasen znak ljubezni in spoštovanja do dičnega učitelja. (Konec sledi.)

biti središče katoliškega življenja v Budimpešti. Varoval bi katoliške koristi. Tudi bi se v Budimpešti osnovala posebno duhovsko sodišče. To vikariat bi pa morali plaševati Budimpeštani sami. Sicer si pa kapitel misli, da bi ta vikariat ne mogel čudežev delati, ker se še v Ostrogonu ni moglo spraviti, da bi se ne osnovala protestantska občina. — S tako vredbo, kakor je priporočila nadškofijski kapitel, seveda vladni krogi v Budimpešti ne bodo zadovoljni. Kapitel ima pred očmi interese katoliške vere, vlada pa je veljavo madjarske države. To je vladi pač malo mar, kako je s katoličanstvom v Budimpešti, temveč ona le po tem hrepeni, da bi knez primas in pa generalni vikar s svojim sijajem pomagala povzdigovati veljavo ogerske prestolnice. Naloga cerkve pa seveda ne more biti pospeševati take posvetne namene ogerske vlade, posebno ne sedaj, ko se v več ozirih očitno kratijo pravice katoliške cerkve.

Vnanje države.

Srbija. Liberalna „Srbija“ piše, da je v Srbiji mnogo mož, ki bi odobravalí celó rušenje ustave, da se le zabrani radikalcem na krmilo. Zadolvoljili bi se z močnim in energičnim absolutizmom. Iz teh besed je jasno posneti, da so liberalci pripravljene, celó s silo obdržati se na krmilu, če drugače ne bode šlo. Najbrž se vlada zanaša na vojsko, ki je na njeni strani. Tak poskus bi vsekako utegnil biti nevaren. Od zajčarskega ustanja se je marsikaj v Srbiji premenilo. Vpeljala in oborožila se je milica, katero imajo pa radikaleci na svoji strani. Kakšnega pomena je milica, to se je videlo v Bolgariji, ko so bili odpeljali Battenberžana. Če tudi je časna vlada imela skoro vso vojsko na svoji strani, vendar jo je Sambolov hitro odstranil s pomočjo milice. Tako utegnejo v Srbiji liberalci zadeti na nepremagljiv upor.

Grška in Bolgarija. Grki na vsak način skušajo iz odprave grških ljudskih šol v Bolgariji napraviti veliko politično vprašanje. V Atenah menda mislijo, da zaradi devetih slabo obiskanih šol bodo spravili vso Evropo kvišku. Grški kralj je v svojem pogovoru s Kalnokyjem na Dunaju zatrjeval, da je to rušenje berolinske pogodbe, katero so dolžne varovati vse velevlasti. S to naredbo je Bolgarija spravila v nevarnost mir na Balkanu, kajti poostrila je razmere mej balkanskimi državami. Kdor Grkov ne pozna, bi mislil, da bodo takoj zaželi vojsko. Evropska diplomacija pa že vé po pravi vrednosti ceniti grško vpitje. Vsaj so se že parkrat oboroževali, ali vendar iz vsega ni bilo drugega, da so prav v dolgove zagazili. Velevlasti neso ničesar storile, ko sta se Bolgariji zjediniili, in ko je valed tega nastala vojska mej Srbi in Bolgari in ravno tako tudi sedaj ne bodo ničesa storile, naj Grki še tako kriče o kršenju berolinske pogodbe.

Francija. V Carmauxu na Francoskem je že precej časa strajk delavcev. Povod temu strajku pa ni premajhna plača, temveč samo to, ker je rudnik odpustil delavca Calvignaca, kateri je voljen za méra (župana). Calvignac je seveda socijalni demokrat. Delavci ne zahtevajo, da naj Calvignaca vzamejo v delo, ker za delo sedaj nema časa, temveč da se mu dá formalni dopust. Radi bi ga spravili namreč v zbornico, ali za to je pa treba, da je nekje v službi. Družba ga pa ravno za to ne mara vsprejeti, ker neče pospeševati te kandidature. Delavci so že bili pri ministru javnih del, ki je pa jim rekel, da v tej zadevi ničesa storiti ne more. Nekateri radikalni listi sedaj nabirajo za strajkovce, ali ta nabira je le neznatna. V zbornici mislijo radikaleci predlagati podržavljenje rudnika, ali za tak predlog ne bodo dobili večine.

Nemčija. Nadškof poznanjski, Stabljevski, se je izrazil proti izdajatelju berolinskega časopisa „Zukunft“, da se on nadeja, učni minister se je za svojega bivanja na Poznanjskem vsaj prepričal, da je pouk v nižjih razredih pouk gluhomemih, če se ne poučuje v materinščini. To velja posebno za veronauk, kateremu vlada v sedanjih časih veliko važnost pripisuje. Najskromnejša zahteva je: dve uri na teden za poljščino. Poljaki so s svojim lojalnim postopanjem vendar zaslužili, da se jim to dovoli. — Nadejamo, se, da se nadškof ne moti, če tudi od berolinske vlade posebno dobrega Poljaki nemajo pričakovati. V ministerstvu je še mnogo mož, ki zmatrajo pomemčevanje Poljakov za glavno nalogo ljudskega šolstva na Poznanjskem.

Izvirni dopisi.

Iz radovljiške okolice, 4. oktobra. (Kdo razdira?) Dne 27. septembra se je ustanovila podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Radovljico in okolice. Značilno je, da osnovalni odbor ni povabil na prvi shod duhovščine ne iz mesta, ne iz okolice. Le trije gg. duhovniki so bili sako srečni, da se jih je spomnila radovljiška svetna inteligenca in jim vabilo poslala. Ni nam znano, če so ti izvoljeni vabilo sprejeli ter se udeležili zborovanja. Skoraj gotovo je bila radikalna gospoda, kakor je želela, sama med saboj, vsaj izvoljeni odbor nam to jasno spričuje. Izvoljeni so bili: g. dr. Janko Vilfan predsednikom, g. Janko Pianecki tajnikom, g. Matija Klinar blagajnikom.

Kakšni so ti gospodje? Gotovo dobri in vneta katoličanje, ker so se postavili na čelo podružnice, katere naj podpira družbo sv. Cirila in Metoda, katere prvi in glavni namen je, pospeševati slovensko šolstvo na verski podlagi. Vsaj gospodje glavnega družbenega vodstva nam to neprenehoma zatrjujejo.

Toda kdor imenovane gospode pozna, nam bode rad prisnel, da prva dva prisegata na „Sl. Narod“ kakor na sv. evangelij. Ta je pred par tedni naravnost pisal, da se pri Slovencih toliko časa ni bati za vero, dokler se posvetna inteligenca vpisuje v družbo sv. Cirila in Metoda. Gospoda Vilfan in Pianecki sta se tedaj prva med Slovenci hotela pokazati kot katolika po „Narodovem“ receptu, pomiriti sta hotela svojo nemirno vest, katere jim je morda le še prehujo očitala, da radovljiško farno cerkev ob nedeljah le samo od daleč gledata.

Taka gospoda najbrže ne združuje nič drugega, nego sovraštvo do klerikalcev. Za družbo samo jim ni mar. Slovenski otroci naj se po njihovem mnenju slobodno ponemčjujejo, ako bi se s časom družba sama preosnovala. To nam jasno spričuje resolucija, katero so med zborovanjem z burnim odobravanjem in soglasno sprejeli:

„Prvi občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda izreka svoje popolno zaupanje dozdanjemu vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda ter izjavlja, da bodo posamezni člani te podružnice in s tem obenem družbe sv. Cirila in Metoda le pod sedanjim ali zdajnjemu vodstvu enakim vodstvom.“

Torej tisti trenotek, ko bi družba sv. Cirila in Metoda dobila drugo sedanjemu nejednako vodstvo — boste nehali biti člani! Bravo! To se pravi po domače: Nemci in Italijani tu imate naše slovenske otroke, le potujčite jih, mi slovenski naprednjaki ne žrtvujemo niti bora za-nje, ker družba sv. Cirila in Metoda bode radikalna ali pa nehaj biti.

Gospod Koblar, kje je ljulika in kje pšenica?

S Trsat. 2. oktobra. Dne 1. oktobra ob pol 5. uri pripeljal je romarski vlak na reško postajo in čez 3/4 ure privede veleč. p. Jožef, ljubljanski gvardijan okolu 400 romarjev na skalnati Trsat. Z radostjo smo jih spremili v cerkev. Nato stopi P. Marijan na leco, pozdravi prisrčno došle romarje, ter jim živo priporoča, za kaj vse imajo Marijo prositi. Prav umestno je bilo, da jih je ginen prosil, naj molijo tudi za svoje z liberalnim duhom napojene brate, da bi vendar enkrat spoznali svoje zmote ter sprejeli stari slovenski program: Vse za vero, dom, cesarja!

Po blagoslovu so zasedli spovedniki spovednice in vsi romarji so opravili svojo dolžnost.

Drugi dan ob 8. uri je imel ljubljanski gvardijan slovesno sv. mašo z asistenco in prekrasen govor. Drugo slovesno mašo ob 10. uri je imel P. Marijan, pridigal pa je P. Robert.

Popoldne ob pol 3. uri so bile pete litanije in blagoslov. Potem so se zbrali vrli romarji na reški postaji in ob pol 6. uri jih je odpeljal vlak v mili domači kraj. V blagem spominu so nam ostali mili bratje Slovenci. Preč. P. Jožefu izrekamo najtoplejo zahvalo za njegov trud.

Še nekaj Ne-le vi treznomisleči Slovenci temveč tudi mi vaši najbližnji bratje odločno obsojamo vse zlobne napade na Vašega prevzv. knezoškofa. Obžalujemo in pomilujemo one v zmotah in temah tavajoče Slovence, kateri v mili slovenski besedi blatijo in grdijo vzorno slov. duhovščino in prevzornega višjega pastirja. O ko bi naša starodavna Hrvatska dobila takega nadškofa v Zagrebu, bi kmalu odzvonilo madjarskemu šovinizmu na hrvatskih tleh.

Še bolj pa pomilujemo ter obsojamo naš „Obzor“, da tako verno caplja za slov. liberalce. Ne pojmemo in ne bomo pojмили, kako more „Obzor“, organ našega preblag. očeta Strossmayerja, prejemati tako podle in neresnične brzojave in dopise od slov. zasleplencev. S tem si „Obzor“ zelo škoduje, zgubljajoč zaupanje pri verskonarodno mislečih Hrvatih. Naj bi raje „Obzor“ se postavil na verskonarodni temelj in nas budil iz verskega indiferentizma in trdega spanja. Naj bi raje naši „Obzorasi“ napravili še list za prosti narod, po izgledu Vašega izvrstnega „Domoljuba“, da bi se tudi ta del naroda zbudil iz spanja. In potem, ko bomo duhovniki, lajiki in prosti narod versko probujeni, bomo značajni, se bomo vsi zavedali svojih dolžnosti in strt bo na naših tleh magjarizem, kateri nastlači kakor mōra in namerava vničiti. V to pomozí Bog!

Iz Celovca, na sv. Mihaela dan. (Solska debata v koroškem deželnem zboru.) Naslov, kojega smo dali temu dopisu, se sicer ne vjema prav z istinitostjo, kajti šolske debate v zadnjem zasedanju koroškega deželnega zbora ni bilo; a vendar velja ta napis! Zakaj? — vedeli bodo p. l. bralci, kedar preberejo ves dopis.

Brezdvomno je najpomembnejši dogodek vsakoljetnega deželnozbornskega zasedanja — šolska debata! Dasi nasprotniki ob vsaki priliki čez zabavljajo „Zweimännerpartei“ Einspieler - Muri, vendar se ta dva poslanca, kedar spregovorita v deželnem zboru, še najbolj pazno poslušata! To je faktum, kojega niti nasprotniki ne tajé. O drugih dogodkih in debatah ti poročajo nasprotni listi kar pa kratko. Šolska debata jim daje vselej dobro došlega gradiva za delj časa, katerega se vé po svoje vestno uporabljajo v svoje namene in katerega premlevajo po prav vodenih uvodnih člankih.

Sedaj je šolska debata izostala. Letos bila je že enkrat šolska debata — marca meseca — v kateri sta naša gospoda poslanca vrlo dobro označila naše stališče gledé ljudske šole. Sedaj pa so „Freie Stimmen“ v svoji 114. številki od 22. septembra dala slovenskim poslancem nasvet, naj ne spregovoré o šolskih stvaréh. Res originalni so vzroki, koje navaja naš nemško-liberalni monijer za svoj nasvet, češ, da šolska debata služi le v to: „die Gemüther unnöthig zu erhitzten und in die friedliche Idylle des Kärntner Landtages einen schrillen Misston zu tragen.“

Ta je pa zares klasična! Tedaj „friedliche Idylle“ se moti potem, da se v deželni zbornici čuje glas pravice, da se zahteva to, kar nam jamči postava božja in človeška! In, nam en, naloga deželnega zbora je ta, da goji „friedliche Idylle“, da morda poslanci odpočijejo od domačih vsakdanjih opravil in prav „idilično“ sem ter tja celó zadremljejo! Dovoljevali bi se pa vprašati: čemu se sploh še zbirajo poslanci v posvetovanju, če je zabranjena vsaka prosta beseda, čemu naj plačuje dežela na dan čez 140 gld. djet, ako naj poslanci le mirno sede in rekó k večjemu k vsemu, kar sklenó matorji — amen in dobro!

In — nota bene! — tako zahtevajo baš ove „Freie Stimmen“, ki s svojimi privrženci vréd ob vsaki priliki prav gosto besedičijo o svobodi govora in tiska!

Posvetovanje o šolskem proračunu vršilo se je dne 23. septembra. Ker so liberalni listi že prej opozarjali na to posvetovanje, zbralo so je zelo veliko radovednih poslušalcev, v ogromni večini bil je — kraspi spol, napredno celovško ženstvo, ki je prišlo poslušat, ne vem ali gg. slovenska poslance, ali slovitega „bewährten Streiter für das heimische Schulwesen“ dr. Ubl-a.

Zvedave „krasotice“ celovške so hotele menda poslušati, kako bode dr. Ubl deval koroške Slovence na rešeto in na znani način in s starimi „finjimi“ sredstvi udrihal po vsem, kar se ne zove namiku-tarsko-liberalno! (Konec stéti.)

„Fr. Stimmen“ št. 115.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 4. oktobra 1892.

(Konec.)

Podžupan Petričič kot načelnik finančnega odseka poroča o škontrovanju mestne blagajnice in ž njo združenih fondov dne 11. avgusta t. l.

Mestni odbornik Prosenec je mnenja, da se tako škontrovanje mestnih blagajnic ne vjema z določilom mestnega statuta. Tam je izrecno, da se za škontrovanje mestnih blagajnic izvolijo posebni komisarji.

Župan Grasselli odgovarja, da je mestni zbor finančnemu odseku izročil ta posel, katerega ude je tedaj smatrati za komisarje, o katerih govori mestni statut.

Prošnja vseučiliškega dunajskega podpornega društva za pravnike za podporo se odkloni.

Mestni odbornik Gogola poroča o naložitvi skupaj 1864 gld. za občinski svet, ki se je potreboval za gradajo dolenske železnice. Poročevalec pravi, da so se za svet skupaj primerne cene, tedaj naj mestni zbor prodaji pritrdi, denar pa naloži po navadnem običaju.

Mestni odbornik Subic poroča o dopisu deželnega odbora kranjskega, v katerem isti ponuja svet pred gledališčem v mestno last brezplačno, ako se mesto zaveže, da ta prostor ne bode nikdar za-

gradilo, ne tja napeljavale smeti (sic!) in plačalo za napravo šestirih svetilnikov polovico troškov 400 gld. Poročevalec, vodja g. Subic, pravi, da je odsek za olupšavo mesta sklenil, da vztraja pri že storjenem sklepu mestnega odbora, da namreč v svetilnike napelje plin na mestne troške, za nakup svetilnikov pa ne plača ničesar. Kako bode prostor olupšal, to se bode še le pozneje razsoditi dalo. Ker že sedaj ni prostora za voznike, ne bode kazalo, napraviti nasada, katere bi itak občinstvo, ko ide iz gledišča, trumoma pokvarilo, morda da bode napraviti le asfaltni tlak.

Mestni odbornik Gogola pa je mnenja, da je zavarovanje prostora, kakor ga zahteva deželni odbor, da ostane lep in čeden, jako umesten.

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis izraza svojo začudenje, da, ko deželni odbor zmirom žrtve zahteva za gledališče od mesta, katero je za isto prispelo nad 30.000 gld., se ni stavila županu stolnega mesta, oziroma nje zastopu, ni ena loža na razpolaganje.

Mestni odbornik Senekovič nasvetuje, da se predlog odseka prenaradi tako, tar se glasi, da se prostor pred gledališčem primerno olupša. V tem smislu se tudi predlog odseka za olupšavo mesta sprejme. Plin se hode v svetilnike napeljal na mestne troške.

Mestni odbornik Gogola poroča za vodovodno ravnateljstvo gledé vodarine za deželno gledališče. Mestni zbor je že sklenil, da dobi gledališče vodo zastonj, le za porabo vodomeroj in hidrantov je plačati deželnemu odboru vsako leto 100 gld. Deželni odbor sedaj v novem došlem dopisu želi, da bi se mu i plačilo 100 gld. opustilo, a temu vodovodno ravnateljstvo ne more pritrditi, in v tem smislu stavi on kot poročevalec predlog, katerega mestni zbor tudi odobri.

Ko je prevzel predsedništvo podžupan V. Petričič, poroča župan Grasselli o mestnih šolskih vrteh in izraza mnenje, ker zadostuje za ta kraj mesta šolski vrt v prostorih katoliško-rokodelskega društva, kateri so jako lepi in pripravi in imajo na razpolago tudi vrt in dvorišče, naj se združi v tem šolskem vrtcu i šolski vrt, ki je v Žerovčevi hiši, kateri ima jako neprikladne prostore in je brez vrta in dvorišča. V Žerovčevi hiši naj se dosedanji prostori za mestni šolski vrt odpovedó, ker se je itak ogromna večina staršev iz tega kraja izrekla, iste raje pošiljati v lepe prostore poslopja katoliških rokodelskih pomočnikov, mestnemu magistratu pa naj se naroči, da poišče pripravi prostor za drugi mestni šolski vrt v južno zapadnem delu mesta, na emonski ali rimski cesti.

Pri glasovanju se sklone, da se šolski vrt v Žerovčevi hiši še le tedaj odpove, ko se je našel drugi pripravi prostor; mesto druge šolske vrtnarice pa se razpiše.

Mestni odbornik Prosenec interpeluje župana, ali mu je znano, da so mestni delavci na Šmarni dan 15. avgusta tik cerkve sv. Jezusovega Srca mej službo Božjo delali tlak, motili službo božjo in žalili verški čut?

Mestni odbornik Gogola, ki je najbrže mislil, da v čitalnici igra na karte in je zato hotel gospodu Prosenecu dati „contra“, vpraša župana, ali mu je znano, da je v nedeljo 28. avgusta delalo po tesarjih mojstra Pust-a na vrtu starega strelišča streha za zborovališče I. slov. katol. shoda, in zakaj se ni preprečilo tako protipostavno onečaščenje nedelje?

Župan Grasselli odgovori, da mu ni jeden ni drugi slučaj znan ni bil.

Gledé drugega slučaja nam je le pripomniti, da je pripravljali odbor za I. slov. katol. shod še posebe in določno ukazal delovodjam zborovališča za I. slov. katol. shod, da se v nedeljo ne smejo dotakniti najmanjšega dela. — Ako je torej meril gosp. Gogola s svojim vprašanjem na pripravljali odbor za I. slov. katol. shod, ni meril na pravo mesto.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. oktobra.

(Udanostna izjava.) Duhovščina ribniške dekanije, globoko užaljena vsled najnovejših popolnoma neosnovanih napadov na osebo prevz. našega vjakega pastirja, je poslala dne 29. pr. m. prevz. gosp. knezoškofu v svojem in v imenu vernih Ribničanov prelepo udanostno izjavo. V njej se bridko pritožuje zoper neko stranko naše mile domovine, ki ji ni sveta ne vera v našega Gospoda Jezusa Kristusa, ne oseba našega sv. Očeta Leona XIII in

tudi ne oseba prevz. gosp. knezoškofa. Takemu nevhvaležnemu početju nasproti izražajo duhovniki in dobri verniki imenovane dekanije Prevzvišenemu „najzvestejšo udanost, otroško pokorščino in sinovsko ljubezen. Popolnoma resnično in odkritosrčno se tudi strinjajo z načeli in nazori prevzvišenega, razvitimi na I. slovenskem katoliškem shodu. — Ob enem pa z vso odločnostjo zavračajo in obsojajo vse one ostudne napade na osebo Prevzvišenega od one napredne narodne stranke, ki je na svoj prapor zapisala načela pogubna, ne le za vero katoliško, ampak tudi za naš narod slovenski. — Dokler ima slovenski narod duhovnike takega vrlega mišljenja, ni se mu bati pogina. Naj se nasprotniki, tuji in domači, le zaganjajo v njegove najdražje svetine, naj le bijejo srditi boj, zmagali ne bodo. Naj le sramotijo in blatijo Pastirja, črede ne bodo ločili od Njega, nasprotno: vez edinosti, udanosti in ljubezni bo čimdalje trdnejša in tesnejša. Naj se le zaganjajo z vso silo v našega ljubljencea, naš odpor bo toliko krepkejši in stanovitnejši. —

(Udanostna izjava.) Vrta šentjoška občina je tudi poslala prevz. knezoškofu krasno sestavljeno udanostno izjavo. — „Podpisani zastopniki“, tako pričinja, „občine Šent-Jošt z vso odločnostjo obsojamo nečuvno zlobnost, s katero napada slovensko liberalstvo povodom I. slov. katoliškega shoda Vašo višjepastirsko službo“. — Ljubezen obetajo svojemu škofu občanje šentjoške občine, ki se sicer težko bori za svoj telesni obstanek, toda najdražjo svetinjo, versko zavest, si je in si bo možato ohranila. Županija Šent-Jošt, dné 1. oktobra 1892. — Janez Dolinar, župan; Anton Samotorčan, Jože Buh, Ant. Tominc, svetovalci; Matevž Košir, Janez Gerdadolnik, Janez Končan, Martin Sečnik, odborniki. — Z veseljem beležimo, da je vstopila malo poznana pogorska občina Št Jošt v prvo vrsto katoliško-zavednih občin kranjskih!

(Katoliško tiskovno društvo) radostno objavlja, da so velečast. gg. duhovniki, v Šmarni zbrani dné 19. septembra na pastoralni konferenciji, darovali v prospeh družbinah namenov visoko svoto — 622 goldinarjev, katere so deloma takoj izročili, deloma za pozneje obljubili. Pristaviti nam je še, da so prav ti gospodje že prej v korist katoliškemu tisku darovali 220 gld. Ziveli velikodušni darovalci! Bog plačaj, vzlasti v sedanjih mnogih potrebah!

(Zapet „Obzor.“) „Obzor“ se je dal zgrabiti na led od naših radikalcev gledé poročila o I. katol. shodu; verjel je lažnjivemu telegramu o okrožnicah našega škofa in sicer še potem ni preklejal, ko je bil pismeno prijazno opomnen, da je poročal neresnico. Predčerajni „Obzor“ pa je postal navaden agent, ki bobna po Hrvatskem v radikalnem nalogu za — Svjetčev banket. „Najsvietniji i najvažniji rodoljubni slovenski“, tako trdi samoočlastno, „sa svih strana Slovenije već obrekoše svoje sudjelovanje kod banketa, koji će biti sjajna izjava slovenskoga naroda. — Gospoda, koja napaduje na družbu sv. Cirila i Metoda, hoće da plaštem vjere zaodjenu svoje nepatriotičko postupanje. Ali je to profanacija vjere. Oni, koji hoće da vjeru dovedu na neki antagonizam sa rodoljubjem, ta nisu kršćani — Sto narod slovenski ustaje proti ovim kratkovidcima suhoparna srca i ledene duše — pravo radi; a pravo će raditi i Hrvati, ako se toj demonstraciji pridruže.“ — Bože milostni, kako grozovito vspeva laž!

(Zakrament sv. birme) podelili so danes zjutraj pravzvišeni knezoškof ljubljanski v svoji domači kapeli Leopoldu Grünfeldu, rojen leta 1868 v Gorenjem Orašju na Hrvatskem, ki je od židovskega veroizpovedanja pristopil h katoliški cerkvi ter bil krščen 24. septembra t. l. pri sv. Petru v Ljubljani. Boter mu je bil tukajšnji veletržec g. Karol Pollak.

(Za male obrtnike.) Državno vojno ministerstvo namerava razne usnjene oblačilne in opravne predmete za vojsko, ki reprezentujejo četrtino letne potreščine za leto 1893, dobivati od malih obrtnikov. Dobava obseva: čerle, škornje, huzarske čizme, različna jermena, torbe, vaje, uzde, nožnice itd., itd. Vzorci razpisanih predmetov in njih popis pogledajo se lahko v monturnih skladiščih v Brnu, Budapešti, Gradcu, Kaiser-Ebersdorfu in pri monturnem podružnem skladišču v Karlaburgu, oziroma se od ondot tudi proti plačju dopošljejo. Da se kolikor mogoče olajše oddaja, napravile se bodo za obrtnike po krajih, ki so posebno delež od monturnih skladišč, vsprejemna mesta. Zmožni in zaupni mali obrtniki se vabijo, da svoje ponudbe vložé naj-

Kasneje do 15. decembra t. l. do 12. ure dopoldne pri c. in kr. državnem vojnem ministerstvu. Razglas, ponudbeni obrazec in seznama dobavnih predmetov pogledajo se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Izlet na Šmarno goro) napravi, kakor smo že poročali, konservativno-obrtno društvo v nedeljo, 9. t. m., z zjutranjim vlakom.

(Utopljenec.) Ponedeljek 3. oktobra popoldne je zapazil kovač Blaž Ster iz Trboj na Savskem brodu ne daleč od trbojskega mlinarja Fr Bohinca mrtvo moško truplo. Utopljenec je moral biti že kacic deset dni v vodi ter je star 20 do 25 let. Pri mrliču so našli srebrno uro, „cilinderco“, na zunanem pokrovu ure zaznamovani črki A. K. s sreberno verižico in ključkom. Mrliča so prenesli v mrtvašnico v Trboje.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) C. g. Fr. Jug, župnik v Šmariju, je postal dekan; č. g. Avg. Hecelj, župnik v Zusmu, je dobil župnijo v Marenbergu; č. g. Iv. Vidmajer, kapelan v Starem Trgu, je postal provizor v Zusmu, in č. g. Ant. Kolar, kapelan v Marenbergu, provizor na Muti. — Razpisani ste župniji v Marenbergu in pri sv. Barbari v Halozah.

(Lovec naše dece.) V Mariboru je razpisana služba „vrtarice“ za otroške vrte in kot prvi pogoj za to mesto zahteva se — nemška materinščina.

(Učiteljsko društvo za novomeški okraj.) Dne 13. oktobra t. l. bode ob 10. uri dopoldne zborovanje „Učiteljskega društva za novomeški šolski okraj“ v prostorih dekliške ljudske šole v Novem Mestu z nastopnim vspešnim: 1. Nagovor gosp. predsednika. 2. „Mens sana in corpore sano“ z ozirom na šolstvo. Poroča gospd. Ana pl. Rauscher. 3. Slučajnosti. 4. Pevska vaja. K prav obilni udeležbi vabi najljubneje ODBOR.

(Nesreča) Včeraj dopoldne okoli 10. ure povozil je na reški progi blizu postaje Kilovče vlak neko glubo žensko. Odragal ji je obe nogi; reva živela je še tri ure v silnih bolečinah.

(Novi general Jezusove družbe.) P. general Becks je dobil dne 15. septem. 1883 od generalne kongregacije, ktera se je po posebnem dovoljenju sv. Očeta v Rimu sešla, dovoljenje, da je glede na visoko starost, — štel je takrat še 85 let — volil koadjutorja s pravico nasledništva. Kongregacija je v to imenitno službo odbrala P. Anton-a M. Anderledy-ja, kateri je bil takrat asistent za Avstrijsko-Ogersko, Nemčijo, Belgijo in Holandijo. Že 11. maja 1884 je prevzel P. Anderledy vodstvo cele družbe, ker se je P. Becks podal v Rim, da bi se v samoti pripravil na srečno zadnjo uro. Umril je 4. marca 1887. — Le samo 5 let je njegov naslednik P. Anderledy stal na čelu Jezusove družbe, kajti že 18. januarja ga je Gospod odpoklical. Pred svojo smrtjo si je za generalnega vikarja odbral P. Ludovika Martina rodom Španjolca, kateri je tedaj imel nalogo za časa vakature družbo voditi, pred vsem pa sklicati kongregacijo, za izvolitev novega generala. Ta se je sešla v preteklem tednu ter izvolila dne 2. oktob. generala P. Ludovika Martina.

(Slovstvo.) „Janez Cigler, slovenski pisatelj, v spomin stoletnice njegovega rojstva, spisal Ivan Vrbovnik, župnik trnovski v Ljubljani.“ Pod tem naslovom izšla je te dni 54 strani broječa knjižica, VIII. zvezek knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda. Hvaležni smo družbi in č. g. pisatelju, da

je s-daj vsaj o priliki stoletnice rojstva tega našega pisatelja vredno ponovljen spomin nanj, ko ob času njegove smrti ni bilo ni vrstice v nobenem slovenskem časopisu njemu v slovo (str. 54). Knjižica je jako lepo sestavljena, vse je točno zbrano in vrejeno; vidi se iz vsake vrstice, da je pisatelj zbiral in pisal z gorko vneto. Najbolje knjižico priporočamo vsem svojim čitateljem. Vzorni, blagi, pobožni in rodoljubni Četnik pa po tej knjižici dobodi mnogo posnemovalcev mej mladino, kazoč jej, da tudi pod črno sukno bije često za Slovenstvo in Slovanstvo vroče vneto srce!

Telegrami.

Maribor, 6. oktobra. Zaradi preteče nevarnosti kužne bolezni kolere se blagoslovljenje zastave katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Mariboru preloži ne nedoločen čas. — Prof. dr. Feuš, predsednik kat. društva rokod. pomočnikov.

Grades, 6. oktobra. Pri grajenju nekoga kanala je pet delavcev podsulo. 2 so rešili, druge pa zmatrajo že za zgubljene.

Budimpešta, 6. oktobra. Včeraj jih je tukaj 40 zbolelo in 17 umrlo za kolero.

Budimpešta, 7. oktobra. Uradno je tukaj 5. oktobra bilo v bolnišnicah 40 bolnikov za kolero, 17 jih je pa umrlo. V zasebnih hišah jih je pa dne 4. oktobra 11 zbolelo, 1 pa umrl. V Neuszöny-ju je bil jeden sumen smrten slučaj. Od dosedaj v Budimpešti oglašanih, obolelih za kolero, se je pri 21 pokazalo, da neso imeli kolere.

Budimpešta, 7. oktobra. Vojni odsek ogerske delegacije začel je posvetovanje o vojnem budgetu.

Hamburg, 6. oktobra. Včeraj je bilo naznanjenih 30 slučajev obolenja in 11 slučajev smrti za kolero. Šole so se zopet pričele.

Pariz, 6. oktobra. V Parizu jih je včeraj 19 za kolero zbolelo, 7 umrlo, V Havru je 1 zbolel, 1 umrl.

London, 6. oktobra. Pesnik lord Alfred Tennyson je umrl.

Umrli so:

5. oktobra. Uršula Klopčič, molarjeva vdova, 75 let, Dunajska cesta 14, jetika.

V bolnišnicah:

3. oktobra. Ana Šeškar, gostija, 67 let, tumor abdominis.

Tujci.

5. oktobra.

Pri **Maliču:** Grof in grofinja Lanckoronski; Heiss, višji nadzornik; Heuberger, Harth, Krieg, Priesner, Schütz, trgovci; Horowitz, zasebnik; Spitzer, potovalec, z Dunaja. — Manheimer, trgovec, iz Berolina. — Aupach, potovalec, iz Kamenic. — Leutschner, trgovec, in Schneider, potovalec, iz Brna. — Perko, potovalec, iz Celja. — Starkel, nadporočnik, iz Trsta. — dr. Pfeifer s Krškega. — Deschmayr s soprogo iz Pulja. — Schrötman, trgovec, iz Lipsije.

Pri **Stonu:** Gartner, Herbst, potovalca; Popper, Pergel, z Dunaja. — Dobnikar z Janč. — Roblek, lekarnar, s hčerjo, iz Radovljice. — Demšar, rač. podčastnik, iz Pulja. — dr. Beerman s soprogo iz Ratibora. — Justin, hotelirjeva soproga, s sestro, z Vranskega. — Rambelli, graščak, iz Ravene. — Sliber, trgovec, iz Sele. — Grubišon, župnik; Hirsch, Sternling, iz Trsta. — Oberländer iz Brna. — Falk, trgovec, iz Berolina. — Ortner, trgovec, iz Monakovega.

Pri **Južnem kolodvoru:** Müller, trgovec, in Vardjan iz Črnomlja. — Šušteršič, Košmelj in Demšar iz Železnikov. — Fait iz Šmarija. — Slanski iz Kolina. — Link iz Mürtz-zuschlaga.

Pri **bavarskem dvoru:** Tomazin iz Šmartnega. — Tomazin, pristav, iz Mokric. — Bukovič s soprogo z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru:** Brus iz Varaždina. — Rupnik iz Radovljice. — Šuman, in Rus s sinom iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mojnae na 24 ur v
		srakomara v min	toplomara po Celziju			
7. u. jut.		732.6	12.0	sl. zapad	megla	15.30
6. u. pop.		731.1	18.0	sl. vzh.	dež	dež
9. u. zveč.		729.3	16.4	sl. zap.	oblačno	
Srednja temperatura 14.8°, za 1.2° nad normalom						

Razglas

gorenjskim kojerejem, ki želé kupiti lepih žrebic težkega (pincgavskega) plemena za rejo.

Vsled velikodušne podpore slavne kranjske hranilnice more podpisani odsek oddati nekaj plemenih žrebic težkega plemena tistim kojerejem, ki se hočejo pečati z rejo težkih konj. Vseled tega se razglašuje: Samostojni konjarski c. kr. kmetijske družbe bode prodal

v sredo 12. oktobra dopoldne ob 10. uri na dvorišču podkovske šole (živinozdravnice) v Ljubljani na Poljanski cesti

nekaj odstavljenih lepih žrebic težkega plemena pod nastopnimi pogoji:

1. Žrebice se bodo oddale po dražbi ter izklicale s polovico tiste cene, katero je plačal odsek.
 2. Kupce se zaveže s pismom:
 - a) da bo žrebico vzredil pravilno,
 - b) da jo bode tri leta stare pripustil k cesarskemu žrebcu,
 - c) da jo bode najmanj do konca četrtega leta obdržal za pleme,
 - d) da jo, če jo potem proda, odda le kranjskemu kupcu za rejo,
 - e) da povrne, če se ne bo držal teh pogojev, odseku tisti d-nar. kolikor manj je dal on nego odsek pri nakupu žrebice.
- Kupljene žrebice so lahko deležne vsakoletnih državnih premij, in odsek prav zelo želi, da se te živali tudi pripeljejo k premovanjem.

Samostojni konjarski odsek c. k. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani, dne 26. septembra 1892.

481 1

Franc Povše s. r., predsednik.

J. BENDIK v Št. Valentinu pri Steyru

jedini izdelovalec novo izumljene c. kr. privilegovane

svetle tinkture za usnje,

s katero se naredi svetlo (zlika brez krtače) usnje na konjskih komatih, vozovih, usnje za čevlje in galanterijsko usnje, priporoča ta svoj izdelek, kateri se rabi ne le pri c. in kr. vojaštvu in velikih transportnih podjetjih na Dunaju, temveč tudi v hlevih cesarskih visokostij že več let.

Nadalje priporoča ravno isti za nepremocljive čevlje svoje slavnoznan 377 10-5

nepremočno mast za usnje,

ki daje usnju posebno mehko in se rabi celó pri najvišjem dvoru.

Cene: Svetla tinktura za usnje kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica štev. 1 — 80 kr., št. 2 — 40 kr., št. 3 — 20 kr.

Nepremočna mast za usnje kilo 80 kr., ¹/₂ kilo 40 kr., ¹/₄ kilo 20 kr., ¹/₈ kilo 10 kr.

Prodajalci na drobno in vojaki dobé rabat.

Da se izogneš prevaram glej na ime „J. Bendik v Št. Valentinu“, ki je na vsakem kogu.

V Ljubljani je prodajata Schussnig & Weber, v Celju Tanner in Stieger, v Mariboru Holasek in Martinz.

Dunajska borza.

Dne 7. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96	gld.	35	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96		20	
Zlata renta 4%, davka prosta	114		75	
Papirna renta 5%, davka prosta	100		20	
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	987		—	
Kreditne akcije, 160 gld.	309		75	
London, 10 funtov strl.	119		75	
Napoleonor (20 fr.)	9		52	
Cesarski cekini	5		69	
Nemških mark 100	58		80	

Dne 6. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	112	gld.	30	kr.
Ogerska papirna renta 5%	100		45	
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140		—	
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151		25	
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	185		50	
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96		25	
Zastavna pisma	100		50	
Kreditne srečke, 100 gld.	190		25	
St. Genois srečka, 40 gld.	63		—	

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22	gld.	—	kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17		20	
Rudolfove srečke, 10 gld.	21		50	
Salmove srečke, 40 gld.	62		20	
Windischgraezove srečke, 20 gld.	56		—	
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151		50	
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2795	—		—	
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	95		—	
Papirni rubelj	1		19 ¹ / ₂	
Laških lir 100	—		—	

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

L. Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4¹/₂% gallškega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Boedenbacher) srebrne prioritete.

Brezplačno shranjevanje in oskrbovanje

imovine.

Natančnejša pojasnila dajo se v našej pozvedovalnej pisarni ustno in pismeno.